

христианскы свѣтъ, и Ирландска-та черкова достигнѣла до толкови бляскаво състояніе, щото Ирландія вѣдомъ изъ Европѣ зѣла да ся нарича Островъ-тъ на Святѣи-ты.

Отъ тамъ христианство-то въ края на VI-ыя вѣкъ прѣми-нѣло въ Шотландіѣ, дѣто Ирландскый монахъ Аббатъ Колумбанъ ся прѣселилъ съ 12 душъ монасы, и на единъ отъ Хебридскы-ты острова, — Ги, основали монастырь (565), па съ проповѣдь-тѣ си, а още повече съ богоугодныя си животъ, сполучилъ да покрѣсти Сѣверны-ты Шотланди.

Въ Англіѣ христианско-то ученіе ся прѣнесло изъ Римъ. Папа Григорій Великый, като чюлъ, че Кентскый краль Етелбертъ ся оженилъ за Фракскѣ-тѣ принцескѣ Бертъ, пратилъ му еднѣ миссіѣ отъ 40 душъ монасы, подъ начялство-то на Аббатъ Августина, който сполучилъ да го покрѣсти заедно съ мнозина отъ подданици-ты му, и станѣлъ пръвъ епископъ Кентерберійскый. Нъ изъ другы-ты господарства на Хептархыѣ-тѣ, че дору и въ самыя Кентъ христианство-то не могло да ся утвърди по-рано, освѣнъ чягъ подиръ 70 години, и то много мѣчно.

Въ Германіѣ военны-ты поселенія на Римляны-ты станѣ-лы причинѣ, та ся развѣдили доста значителни градове съ римско образование, а въ III-й и IV-ый вѣкъ вече ся спомянува, дѣто имало и епископы въ Келнъ, Триръ, Майнцъ, Вормсъ, Базель. Страсбургъ и Лютихъ. Първи проповѣдници, кои-то захванѣли най-напрѣдъ да распространявать Евангеліе-то помежду собственно Германскы-ты племена, были отъ Ирландіѣ и Франконіѣ. По забѣлѣжителни-ти отъ тѣхъ, по успѣшиѣ-тѣ си дѣятельность, сѣ; Виллибродъ, просвѣтителъ на дивы-ты Фрѣзы, и снователь на Утрехтскѣ-тѣ епископѣ, и Св. Бонифацій, кой-то въ пълнѣ смыслъ вече е Апостоль-тъ на Германіѣ. Той пръвъ ся звалъ Винифридъ, и былъ роденъ (680) въ Англіѣ, дѣто родителіе-ти му го прѣд-назначили на гражданскѣ службѣ. Нъ ревность-та, коя-то тогава владѣяла въ Англіѣскѣ-тѣ черковѣ, камъ-то миссионерство-то, за-владѣла и негово-то сѣрдце. Първый миссионерскы опыты въ Фрисландіѣ (715) не му ся вдаль; зашто-то политическы-ты смѣтти, кои-то свирѣпѣлы тогава тамъ, го накаралы да ся върне пакъ назадъ. Нъ любовь-та му камъ-то распространеніе-то на Христианство-то пакъ го не оставяла на мира. Въ 718 г. той прѣдприѣлъ още едно пѣтуваніе. И като видѣлъ, че проповѣдь-та му, безъ съдѣйствіе-то на римскыя първосвященникъ, не ше да има плодъ, опѣтилъ ся по-напрѣдъ за Римъ, та испросилъ отъ папѣ Григоріѣ